

ناوشکن دنا که ۸ ماه پیش عازم آب‌های دور دنیا شده بود به میهن اسلامی‌مان بازگشت

کابوس اختاپوس

ایده پرداز: سوده سلامت

دور دنیا در ۳ تا ۸۰ روز

از: دفتر مطالعات اقیانوس و حومه به: دفتر پاره پوره کاخ سفید

باسلام و احترام و این صوبتا مستحضرید که طی چند روز گذشته خبر بازگشت ناوی ایرانی با پروپاگاندا بسیار به سواحل بندرعباس، توسط رسانه‌های ایرانی، برجسته شد و مسؤولان ایرانی روی این خبر، مانور رسانه‌ای عجیبی دادند. طبق بررسی‌های صورت گرفته توسط کارشناس کارگشته سازمان، جای هیچ نگرانی نیست و کذب ادعای ایشان با دلایل متقن خدمت‌تان ارائه می‌شود. طبق ادعای مسؤولان مملکتی جمهوری اسلامی ایران، این ناو با نام دنا، ۶۵ هزار کیلومتر را در دریا طی کرده و مجدداً به‌جای اولش بازگشته است. مستحضرید که دنا نام یکی از قله‌های ایران است که ارتفاع بالایی هم دارد. پس خیلی لوس است که اسم آن روی ناوی باشد که نهایتاً چندمتر ارتفاع دارد.

همچنین ادعای طی مسیر ۶۵ هزار کیلومتری این ناوگروه، کذب محض است. با مراجعه به کره موجود در اتاق نگارش نامه، مسیر ادعایی طی شده، حدوداً ۲۳ سانت و ۸۹

میلیمتر بوده است. برای دقت گزارش، درخواست صحت‌سنجی این ادعا را از نیروی دریایی فخیمه ایالات‌متحده داشتیم که متأسفانه در نامه‌ای کوتاه، جواب دادند: کیلومترشمارمان در دست تعمیر است و جای مترکردن قبلی هنوز سرخ است. (عجیب است که رد سرخی از سال ۹۴ هنوز باقی مانده. معلوم نیست ترکیب رنگ‌های ایرانی‌ها از چیست؟)

ادعای دیگر مسؤولان ایرانی، حضور در بندر ریودوژانیرو بوده است. این موضوع که دیگر لافی بیش نیست. این را دیگر همه می‌دانند که ریو در برزیل است و برزیل در آمریکای جنوبی که حیاط خلوت ماست. طبق اطلاعات واصله از سازینفروش‌های منطقه، میانگین حیاط خلوت‌ها حداکثر ۹ مترمربع است و ناو چنددهمتری در این حیاط‌ها جا نمی‌شود. اگر گازپولویز و سرویس قابل‌همه روی و سطل زباله و باقی چیزها را درست چیده باشند، نهایت امر بتوان یک لگن آن وسط جا داد برای شستن پتو و ملحفه. پس ادعای استقبال گرم مقامات برزیلی هم از پایه دروغ است. طبق ادعای خبرگزاری‌های ایرانی، این ناوگروه از پنج تنگه مهم جهان رد شده‌است که منطقی به نظر نمی‌رسد. زیرا اسم تنگه رویش است و تنگ است و گشاد نیست که هر چیزی از آن رد شود؛ تازه اگر هم رد شد، کمی اطرافش خط و خش می‌افتد، درحالی‌که عکس‌های پخش‌شده

از ناو، چنین چیزی را نشان نمی‌دهد.

اصلاً همه اینها به کنار. باز هم همه می‌دانند که سفر دور دنیا ۸۰ روز بیشتر طول نمی‌کشد. ایرانی‌ها اگر حرف مقامات‌شان را باور کرده‌اند باید از ناوگروه‌شان بیرسند ۱۶۰ روز باقی را کجا بوده‌اند؟ هان؟

جمعی از کارشناسان خبره تاکنون نتوانسته‌اند سر در بیاورند که چگونه این ناو بدون سوخت‌گیری مشخصی، اقدام به این سفر طولانی داشته، پس باز هم یک جای کار می‌لنگد. فرض را بر این می‌گذاریم که این ناو، چند گالن نفت و گازوئیل و بنزین بار زده تا وسط راه به مشکل نخورد، بعد چطور ممکن است که ناو یک و نیم میلیاردی ما بدون اینها بسوزد ولی ناو آنها نه؟ هان؟

پس طبق این مستندات و شواهد، جناب پزیدنت اصلاً به خود متوسل راه ندهند تا خبر مرگ‌مان، بتوانیم ایالات متحده را تا زمان انتخابات ریاست‌جمهوری پیش رو کمی سرپا نگه داریم.

مرفیبه زمینی

شهر، زندگی، آزادی

آورده‌اند در سنه ۱۳۵۹ شمسی، صدام (کل تراب دنیا علی‌رسانه) که از تعداد جنگ‌های خویش ناراضی بوده و در مقابل دیگر جنایتکاران جنگی خفت و خواری به خود دیده، در پی آن بود چشم آنها را درآورده و پوزشان را تراب‌مال نماید. پس به ظن باطل خویش حیلتی ساخته تا از زمانه بعد از انقلاب اسلامی ایران سوءاستفاده نموده و آوازی سازد و حال که نتوانسته بود بر عقل خود بیفزاید، کمی بر اراضی ملک عراق بیفزاید. پس حاکمیت ایران بر شط‌العرب را بهانه کرده و بیم آن داشت آنچه بر سر شاه ایران آمد، بر فرق سر او نیز آوار شود. پس حمله کرد و ابتدای امر مدعی شد: خرمشهر منّا (کلیش واس ماس). لیک اگر جناب جنایتکار را از خفت و خواری آینده باخبر می‌کردند، غلط می‌خورد فکر حمله به مخیله‌اش خطور کند و به جای آنکه پول نفت را خرج جنگ بکند، اگر تدبیری اندیشیده و برای خود مخفیگاهی می‌ساخت، شاید چند روزی بیشتر فرصت جنایت در این دنیا می‌داشت و پریشان‌روی و آشفته‌موی او را در دخمه‌ای خفت‌گیر نمی‌کردند. وی به جای تدبیر، نزاع و کشتار می‌دانست. اما پس از حمله، مردمانی از سرزمین پارس ایستادند و ثابت کردند خرمشهر، بلدی در اوکراین، سوریه، عراق یا افغانستان نیست که یک روزه سقوط را به چشم ببیند. جان دادند و با سی و چهار روز مقاومت، غیرت ایرانیان را به رخ جهانیان کشاندند. در این میان نیز کسانی یافت شدند که سچل ایرانی داشته و اول اسم‌شان بنی‌صدر بود، سفر سوزانده و گفته خرمشهر را بدهید بود و در مقابل برای جنگ زمان بخرید. ایشان را کسب و کار، تجارت وطن و غیرت بود. اما ایرانی از پای ننشست تا پس از ۵۷۸ روز، خرمشهر را از ارتش بعث عراق باز پس گرفت. و آن روز دیدنی بود که ارتش عراق بدجور رُکب خورده و در گل شگفتی فرو ماند. هزاران نفر از ایشان، دست بر راس نهاده و خاک بر راس گویان تسلیم گشتند. چنان‌که ارتش عراق دیگر آن ارتش سابق نشد و ابرویی از ایشان برفت که تمامی بعثیان را حرص درآمد و از فرط تلفات و اسیران بسی کف شدند. تاریخ با چشمان خود دید که چهل سال بعد از این براندازی دوباره همان ظن باطل صدام با خود کرده و غلطها خوردند و در فکر جداسازی کردستان و آذربایجان و سیستان افتادند تا هر کدام را اقلیمی جداگانه نامند. تاریخ عینک به چشم زد و کشف‌شدن دوباره ایشان را نیز دید. تا باد چنین باد.

من دخترم!

من دخترم، ظرف و عروسک دوست دارم
اسباب خرد و ریز و کوچک دوست دارم
با جیغ و هورا جورم و آرامشم را
با جیغ و داد جیرجیرک دوست دارم

جیک جیک من کر کرده اهل خانه‌مان را
کلا «زدن» را بعد هر «فک» دوست دارم
من صورت مردانه بابایی‌ام را
وقت ادابازی و شکلک دوست دارم

پوشیدن کفش و لباس مادرم را
هر لحظه با یک قاب عینک دوست دارم
از شعرهای کودکانه «تک‌تک اردک»
را پشت هم با گفتن «تک» دوست دارم

کیف و کلاه و روسری و کفش را هم
با رنگ شاد و طرح پولک دوست دارم
گرچه به من گویند: سنگین باش، بنشین
من زیست را با شور پشتک دوست دارم

ضمیمه طنز راه راه کاری از باشگاه طنز انقلاب اسلامی

دبیر سرویس نثر: اعظم‌سادات موسوی
دبیر سرویس شعر: عباس تافته
دبیر سرویس کارتون: سید محمدجواد طاهری
صفه‌آرا: علی شهبازی

راه‌های ارتباطی: @tanzym-ir
ما را در شبکه‌های اجتماعی با نشانی tanzym-ir دنبال کنید!

امانت بهشتی

برده‌های نجابت و پاکی است
پلک‌های دو چشم روشن تو
غنچه داده است شاخه‌های حیا
بر درختان باغ دامن تو
چقدر باوقار و آرامش
می‌روی رو به سوی قله نور
چشم تاریک و تنگ و هرزه شب
باد از این همه نجابت دورا
می‌خورد غبطه تو را بی‌شک
هر فرشته میان عرش برین
چه نرفته‌ست در قنوت دعای؟
آسمان چشم دوخته به زمین
یادگار بهشتی زهراست
این امانت که کرده‌ای بر سر
تا شود باز بال پروازت
چادرت را بگیر محکم‌تر
در سفر تا بهشت آزادی
زیر چتر حجاب خود بانو
زده در پیش این همه عظمت
همه هستی جهان زانو

بدون شرح!

برای نیمه دیگر خدایا
کرم کردی و همسر آفریدی
شود تکمیل تا ایمان مردان
سر هر کوچه محضر آفریدی
برای حمل اسباب و جهازش
بسی نیشان و خاور آفریدی
چو دیدی کس حریف آن زبان نیست
برایش خوارشور آفریدی
ز کفگیر و ز دمپایی سلاح و
ز میل و میز سنگر آفریدی
برای آشتی بعد دعوا
خورشت قیمه کنگر آفریدی
کجاها رفت شعر من خدایا
نگفتم فتنه‌پرور آفریدی؟!
خدایا شاهی این شعر طنز است
وگرنه تو که محشر آفریدی
بهشت خویش را کردی به نامش
از آن روزی که مادر آفریدی
لذا باید کنم تکرار این را
هزاران شکر دختر آفریدی

چالش مصراع م

چون ناوگروه، کل دنیا را گشت
از بهر تفرج و شنا رفت به رشت
شد باعث افتخار ایران بزرگ
هم موجب ناامیدی خصم پلشت

شد باعث افتخار ایران بزرگ
این عزم دلیرانه و این جزمِ سترگ
فریادکنان؛ زوزه‌کشان در رفتند
از هیبت این یوز، شغال و سگ و گرگ

فریادکنان، زوزه‌کشان در رفتند
از دور و بر شیردلان در رفتند
ایران چو همیشه دل به دریا زده است
گولاخ‌ترین‌های جهان در رفتند

ایران چو همیشه دل به دریا زده است
آقای جهان است که بریا زده است
این پرچم رنگ رنگی زیبا را
هر جا که دلش خواست همان‌جا زده است

این پرچم رنگ رنگی زیبا را
این شیردلان دل‌زده بر دریا
بر قله افتخار خواهند نشاند
آینده برای ماست قطعاً فردا

بر قله افتخار خواهند نشاند
پر قدرت و ریشه‌دار خواهند نشاند
از هر که برای ما شود شاخ کنون
سرها همه روی دار خواهند نشاند

از هر که برای ما شود شاخ کنون
جاری شده از یک‌یک‌شان جاده خون
این است نتیجه حسینی بودن
این برکت عشق است و جهاد است و جنون

این است نتیجه حسینی بودن
دل‌داده نهضت خمینی بودن
در راه وطن سپردن جان سهل است
ثابت شده چون واجب عینی بودن

در راه وطن سپردن جان سهل است
هستمیز ز باده ولایت سرمست
دستی که شود دراز سمت ایران
با قدرت و اقتدار خواهیم شکست

هفته‌های نیمه

زهرا کلام سوز هفته

دمنون گرم هفته

بابا تو دیگه کی هستی؟ هفته

تو کفش بهون هفته

دست به جیب شو هفته

جواسم بهت هست هفته

بهاره امینی، بانوی کاراته‌کایی که شانس برنده‌شدن مدال طلا را در تورنمنت جهانی جوجیتسو داشت اما چون اسرائیل را حتی به عنوان یک طویله هم قبول نداشت، حاضر به رویارویی با ورزشکار این رژیم نشد.

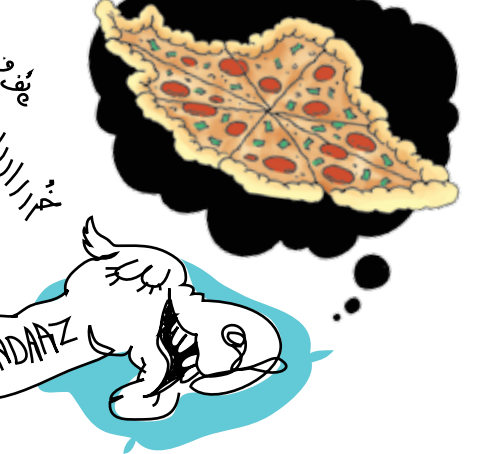
اعضای شورای شهر تهران که در سال مهار تورم، قیمت بلیت مترویی تهران را کاهش دادند.

عده‌ای از بلاکلیفان که می‌گویند: «به زن نباید نگاه جنسیتی داشته باشیم اما برای قاچاقچی معروف زنان و دختران ایرانی، #اعدام_کنند می‌زنند.»

آمریکایی‌ها که ناوگروه ۸۶ را رصد کردند ولی نفهمیدند ایرانی‌ها چطور سوخت مورد نیاز ناو را طی این دریاوردی طولانی مدت تأمین کردند.

اداره برق که می‌خواهد به مشترک‌هایی که در استفاده از برق صرفه‌جویی می‌کنند، پاداش صرفه‌جویی بدهد؛ پس، هر گز نشه فراموش، لامپ اضافی خاموش.

سیاه پاسداران که تصاویر رصد ناو آمریکایی حین عبور از تنگه هرمز را منتشر کرد تا بگوید: «جواسم بهت هست.»

مفوف و مفوف